

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza de contencios administrativ

ÎCS Fabrica de Vinuri și Divinuri „Moldavschii Standart” SRL, ÎCS Fabrica de Vinuri și Coniacuri „Zolotoi Aist” SRL, SRL „Natural Product”, SRL „Luxfarmol”, SRL „Vinsnabtrest” împotriva Zonei Antreprenorialului Liber „Tvardița”

(anularea actului administrativ)

împotriva încheierii din 16 iulie 2026 a Curții de Apel Sud,

(Dosarul nr. 3r-205/26

NR. PIGD 2-25131928-01-3r-07082026)

Apel declarat inadmisibil în temeiul art. 236 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ. Constatarea unui temei de inadmisibilitate care împiedică exercitarea apelului nu obligă instanța de apel să examineze un alt temei care nu poate schimba soluția.

Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. D. Guțu)
Curtea de Apel Sud (jud. E. Bancov, A. Scripcenco, I. Gorlenco)

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de ÎCS Fabrica de Vinuri și Divinuri „Moldavschii Standart” SRL, ÎCS Fabrica de Vinuri și Coniacuri „Zolotoi Aist” SRL, SRL „Natural Product”, SRL „Luxfarmol” și SRL „Vinsnabtrest”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ana Cucerescu
Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 septembrie 2025, ÎCS Fabrica de Vinuri și Divinuri „Moldavschii Standart” SRL, ÎCS Fabrica de Vinuri și Coniacuri „Zolotoi Aist” SRL, SRL „Natural Product”, SRL „Luxfarmol” și SRL „Vinsnabtrest” au depus acțiune în contencios administrativ împotriva Zonei Antreprenorialului Liber „Tvardița”, solicitând:

- i. anularea Ordinului administrației Z.A.L. „Tvardița” nr. 09/01 din 5 septembrie 2025;
- ii. obligarea pârâtului să se abțină de la acțiunile menite să determine încetarea anticipată a activității zonei și modificarea regimului vamal al mărfurilor rezidenților acesteia.

2. Prin hotărârea din 15 octombrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, acțiunea a fost admisă. S-a declarat nul Ordinul administrației Z.A.L. „Tvardița” nr. 09/01 din 5 septembrie 2025 și s-a obligat administrația Z.A.L. „Tvardița” să se abțină de la efectuarea acțiunilor menite să determine încetarea anticipată a activității zonei și modificarea regimului vamal al mărfurilor rezidenților acesteia până la 31 mai 2026.

3. La 31 decembrie 2025, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 15 octombrie 2025, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi decizii.

4. La 10 februarie 2026, reprezentantul ÎCS Fabrica de Vinuri și Divinuri „Moldavschii Standart” SRL, ÎCS Fabrica de Vinuri și Coniacuri „Zolotoi Aist” SRL, SRL „Natural Product”, SRL „Luxfarmol” și SRL „Vinsnabtrest”, Vitalie Iablocichin a depus referință la apel, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil în temeiul art. 236 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ.

5. Prin încheierea din 16 iulie 2026, Curtea de Apel Sud a declarat inadmisibil apelul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova, în temeiul art. 236 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ, ca fiind depus de o persoană neîmputernicită.

6. Curtea de Apel Sud a reținut că Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova nu a fost parte sau alt participant la procesul examinat de prima instanță, că nu este autorul actului administrativ contestat și că hotărârea din 15 octombrie 2025 nu stabilește drepturi sau obligații proprii ale Ministerului.

7. Instanța de apel a concluzionat că Ministerul nu este în drept să declare apel împotriva hotărârii primei instanțe și, din acest motiv, a declarat apelul inadmisibil.

8. La 3 august 2026, reprezentantul ÎCS Fabrica de Vinuri și Divinuri „Moldavschii Standart” SRL, ÎCS Fabrica de Vinuri și Coniacuri „Zolotoi Aist” SRL, SRL „Natural Product”, SRL „Luxfarmol” și SRL „Vinsnabtrest”, Vitalie Iablocichin a declarat recurs împotriva încheierii din 16 iulie 2026 a Curții de Apel Sud.

9. Recurenții au menționat că sunt de acord cu soluția prin care apelul Ministerului a fost declarat inadmisibil.

10. Totodată, aceștia au susținut că instanța de apel urma să examineze și cererea Ministerului privind repunerea în termen și să constate un al doilea temei de inadmisibilitate a apelului, și anume depunerea acestuia după expirarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ.

11. Recurenții consideră că verificarea admisibilității apelului se face din oficiu și trebuie să cuprindă toate condițiile prevăzute de lege.

12. Prin urmare, aceștia solicită anularea încheierii din 16 iulie 2026 și adoptarea unei noi încheieri prin care apelul Ministerului să fie declarat inadmisibil atât în temeiul art. 236 alin. (2) lit. c), cât și pentru depunerea acestuia peste termen, în lipsa temeiurilor pentru repunerea în termen.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Articolul 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„(5) Curtea Supremă de Justiție soluționează:

b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

14. Articolul 241 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.”

15. Articolul 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.”

16. Articolul 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ:

„(1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:

b) respinge recursul.”

(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

17. Articolul 232 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanței de apel.

18. Articolul 233 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Cererea de apel trebuie să conțină datele prevăzute la art.211 alin.(1) lit.a)–d) și să indice hotărîrea care se contestă cu apel.”

19. Articolul 236 alin. (1) și alin. (2) lit. c), d) din Codul administrativ:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1).”

20. Articolul 237 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Prevederile art. 65 alin. (1)–(3) și (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel și în termenul de prezentare a motivării apelului.”

21. Articolul 24 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că încheierea din 16 iulie 2026 a Curții de Apel Sud a fost expediată participanților la 20 iulie 2026 (Vol. II, f.d. 186). În aceste condiții, recursul declarat la 3 august 2026 a fost depus în termenul prevăzut de art. 242 din Codul administrativ.

23. Studiind materialele cauzei și argumentele recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

24. În prezenta cauză nu se contestă soluția prin care apelul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova a fost declarat inadmisibil. Dimpotrivă, recurenții menționează expres că sunt de acord cu această soluție.

25. Dezacordul acestora vizează numai faptul că instanța de apel nu a examinat și cererea Ministerului privind repunerea în termen și nu a indicat, alături de art. 236 alin. (2) lit. c), și existența temeiului prevăzut la lit. d) din același articol.

26. Prin urmare, problema care urmează a fi soluționată de Curtea Supremă de Justiție constă în a stabili dacă, după ce instanța de apel a constatat că apelul a fost

depus de o persoană neîmputernicită, aceasta era obligată să examineze și cererea de repunere în termen pentru a stabili un alt temei de inadmisibilitate.

27. Completul de judecată consideră că o asemenea obligație nu rezultă din art. 236 din Codul administrativ.

28. Articolul 236 alin. (1) din Codul administrativ obligă instanța de apel să verifice din oficiu admisibilitatea apelului. Totuși, această obligație nu înseamnă că, după constatarea unui temei care face apelul inadmisibil, instanța trebuie să stabilească și toate celelalte motive posibile care ar conduce la aceeași soluție.

29. Temeiurile prevăzute la art. 236 alin. (2) din Codul administrativ au caracter de sine stătător. Constatarea unuia dintre acestea este suficientă pentru declararea apelului ca inadmisibil, dacă acel temei este aplicabil cauzei.

30. În prezenta cauză, Curtea de Apel Sud a constatat că Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova nu a fost participant la procesul examinat de prima instanță, nu a emis actul administrativ contestat și nu este titularul unui drept sau al unei obligații asupra căreia prima instanță s-ar fi pronunțat.

31. În consecință, instanța de apel a stabilit că Ministerul nu este împuternicit să declare apel. Acest temei privește însăși existența dreptului de a exercita apelul și, prin natura sa, precedă problema dacă acel drept a fost exercitat în termen.

32. Termenul de apel reglementează perioada în care titularul unui drept de apel îl poate exercita. Repunerea în termen permite, în condițiile prevăzute de art. 65 și 237 din Codul administrativ, restabilirea posibilității de a exercita un drept procedural existent.

33. Repunerea în termen nu poate însă crea dreptul de apel în favoarea unei persoane care, potrivit legii, nu este împuternicită să declare apel. Din acest motiv, după ce Curtea de Apel Sud a constatat lipsa dreptului Ministerului de a declara apel, examinarea cererii de repunere în termen nu mai putea schimba soluția privind admisibilitatea apelului.

34. Indiferent dacă cererea de repunere în termen ar fi fost admisă sau respinsă, apelul Ministerului rămânea inadmisibil în temeiul art. 236 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ.

35. Completul de judecată nu poate reține argumentul recurențelor potrivit căruia obligația instanței de a verifica din oficiu admisibilitatea apelului presupune obligația de a enumera în încheiere toate temeiurile de inadmisibilitate care ar putea exista.

36. Scopul verificării prevăzute la art. 236 din Codul administrativ este de a stabili dacă apelul poate fi examinat pe fond. Odată ce s-a stabilit în mod legal existența unui impediment care exclude examinarea apelului, iar acel impediment este suficient

pentru pronunțarea soluției, instanța nu este obligată să soluționeze probleme care nu mai pot influența rezultatul procedurii.

37. Această abordare corespunde practicii Curții Supreme de Justiție. Astfel, în decizia nr. [3r-300/25](#), instanța a verificat aplicarea art. 236 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ și a menținut soluția de inadmisibilitate atunci când apelul fusese depus de o persoană care nu era parte în proces, confirmând că regulile procedurale privind exercitarea căilor de atac sunt obligatorii și că persoana neîndreptățită să declare apel nu poate obține examinarea acestuia pe fond, fără ca instanța să fi fost ținută, în acea cauză, să analizeze suplimentar și celelalte temeuri posibile de inadmisibilitate.

38. Prin decizia nr. [3r-126/25](#) din 21 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a examinat condițiile repunerii în termenul de apel într-o situație diferită, în care apelul fusese declarat de titularul dreptului de apel, iar singurul impediment invocat era depășirea termenului; în acel context, problema repunerii în termen era decisivă tocmai pentru că nu exista niciun alt temei care să facă apelul inadmisibil independent de ea. Situația din prezenta cauză este diferită: Ministerul nu a fost considerat titular al dreptului de apel, astfel încât soluționarea cererii de repunere în termen nu ar fi putut înlătura cauza de inadmisibilitate deja constatată în baza art. 236 alin. (2) lit. c).

39. Potrivit principiului confirmat în decizia nr. [3r-273/25](#) din 12 octombrie 2025, instanța nu este obligată să răspundă distinct fiecărui capăt de cerere sau fiecărui argument formulat de părți, atâta vreme cât soluția cuprinde o analiză corectă și suficientă a chestiunilor esențiale pentru soluționarea cauzei. Acest principiu susține concluzia că instanța de apel nu era ținută să motiveze suplimentar inadmisibilitatea prin raportare la un al doilea temei, odată ce chestiunea esențială - lipsa dreptului Ministerului de a declara apel fusese corect și suficient soluționată.

40. Pentru aplicarea art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ este necesar ca anularea încheierii și adoptarea unei noi încheieri să înlătore o eroare care a influențat soluția procesuală. În speță, neexaminarea expresă a cererii de repunere în termen nu a influențat și nu putea influența soluția, din moment ce apelul Ministerului era oricum inadmisibil pentru motivul constatat de instanța de apel. Anularea încheierii din 16 iulie 2026 numai pentru a adăuga un alt motiv care ar conduce la aceeași soluție nu este justificată.

41. În aceste condiții, Completul de judecată constată că încheierea din 16 iulie 2026 a Curții de Apel Sud este legală și suficient motivată, iar argumentele recursului nu justifică anularea acesteia.

42. Din considerentele expuse, recursul declarat de ÎCS Fabrica de Vinuri și Divinuri „Moldavschii Standart” SRL, ÎCS Fabrica de Vinuri și Coniacuri „Zolotoi Aist” SRL, SRL „Natural Product”, SRL „Luxfarmol” și SRL „Vinsnabtrest” urmează a fi respins.

43. În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de ÎCS „Fabrica de Vinuri și Divinuri „Moldavschii Standart” SRL, ÎCS Fabrica de Vinuri și Coniacuri „Zolotoi Aist” S.R.L., SRL „Natural Product”, SRL „Luxfarmol” și SRL „Vinsnabtrest”.

Menține încheierea din 16 iulie 2026 a Curții de Apel Sud, prin care apelul declarat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova împotriva hotărârii din 15 octombrie 2025 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, a fost declarat inadmisibil în temeiul art. 236 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat